

de tau hoffen stunn, un of den Herrn Ratsherrn Darjus gung dat Hart up. Dat füll äwer nich lang duren. Knapp was hei so recht warm un behaglich worden, dunn kamm de Herr Ratsherr Barnekow up em los, läd¹⁾ em so recht fröndlich de Hand up de Schuller un frog: „Na, min leiw' Swager, heft du denn of dir Gir-Affen-Kist richtig kregen?“ — De Herr Ratsherr Darjus tek em so unsäfer²⁾ in de Ogen, wo dit woll meint wir, un denn tek hei mi an, wat ic woll lachte; äwer as hei sach, dat fin Swager ganz ihrlich dorbi utsach un ic ganz unschüllig, denn ic verbet³⁾ mi dat Lachen, dunn sad hei fort weg: „Ja, ja! un 't is all in Richtigkeit!“ — Nu kemen äwer de Frugenslüb' un frogten, ob sic de Schauldirekter führ freut hadd? un ob dat Beift all utsloppt wir? un wo grot dat Kreatur wesen ded?⁴⁾ un beden den Herrn Ratsherrn Judas-Martern an, un de rücke up finen Staul hen un her un sad blot „Ja“ un „Ne“ un plündt de Fidibusen in lütte Enns⁵⁾ un streut sei giftig üm sic rüm in de Stuw.

Äwer bald hürten all de Verbreitlichkeiten up, denn dat Bescheren gung los! De Fru Ratsherrn kreg en swartsiden Kled, stuw von Sid⁶⁾, dat dat binah in de Eck stellt warden kunn, un de Herr Ratsherr kreg en Slaprock, dormit hei mit finen Slap doch nich allein up de Ratsstuw anwesen⁷⁾ wir, un de Swägerin kreg en halwen Stuartfragen — de anner Hälft was noch nich farig⁸⁾ — un drüddhalm Por Strümp — an den einen knütt' te⁹⁾ de Dochter noch — un en Reihdisch¹⁰⁾, woran noch de Bein un dat Babengestell¹¹⁾ fehlen ded. De Dochter äwer, de kreg so vel, dat gaub zwei Döchter von haben bet unnen dormit utslassiert warden künnen. Dorup kamm 'ne grote Bowl' Punisch in de Stuw un Kauen¹²⁾ un Nät un Appeln¹³⁾, un nu würd de Herrlichkeit irst recht. De Herr Ratsherr Barnekow gung in de Stuw rüm un puzte de Lichter un brummte allerlei lustige Lider mang de Tähn¹⁴⁾ un plinkte mi tau un lachte un flüsterte: „Dit is man de Vörsmack, dat Beift kümmt irst nah; ic heww för min Frugenslüb' noch 'ne lustige Äwerraschung.“ De Fru Ratsherrn bögte¹⁵⁾ sich nah mi dal un sad: „Seihn S' mal, wat Barnekow lustig is; äwer wat ward hei irst nahsten¹⁶⁾ springen! Bi äwerraschen em nämlich mit 'ne Zullkapp.“

Na, 't woht denn of nich lang', dunn gung de Äwerraschung los. „Zullkapp!“ rep einer nah de Dör rinner un schow¹⁷⁾ en grotes in Limmen padt Paket in de Stuw rin. An den Herrn Ratsherrn was dat adressiert; hei malt dat also of up, un wat kamm rut? — En nigen Kutschebuck.

In de Frst¹⁸⁾ makte de Herr Ratsherr so 'n ungewiß Gesicht un fel de Frugenslüb' an as de Kauh dat nige Dur¹⁹⁾, doch mit de Wil' föll em

¹⁾ legte. ²⁾ unsicher. ³⁾ verbiß. ⁴⁾ wäre. ⁵⁾ Enden. ⁶⁾ steif von Seide. ⁷⁾ angewiesen. ⁸⁾ fertig. ⁹⁾ stricke. ¹⁰⁾ Rähtisch. ¹¹⁾ Obergestell. ¹²⁾ Kuchen. ¹³⁾ Müsse und Äpfel. ¹⁴⁾ zwischen den Bähnen. ¹⁵⁾ beugte. ¹⁶⁾ nachher. ¹⁷⁾ schob. ¹⁸⁾ zuerst. ¹⁹⁾ wie die Kuh das neue Tor.